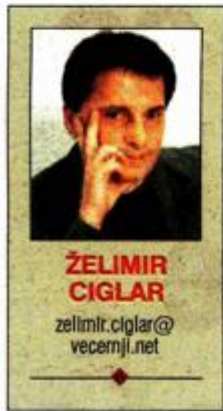

KRITIKA

Splitski Amarcord pod krovom

Koliko nas jedno desetljeće može izmijeniti? Prije desetak godina redatelj Goran Golovko režirao je u splitskom Gradskom kazalištu mladih "Libar Marka Uvodića", a ove je godine posegnuo ponovo za motivima Uvodićevim, ali vođen perom Olje Lozice, mlade dramatičarke. Ona je, sama priznaje, duhovno spojila Uvodića i Čehova. Naposljetku je i redatelj autorski poentirao, pa je Split dobio svojevrstan "Amarcord", što sugerira i sicilijanska

glazba Nele Bujaš-Luketić. Posrijedi je praižvedba Splitskog ljeta koja se od srijede igra pod krovom HNK Split kao premijera pod krovom. Prigovaralo se predstavi na patosu. No, čini se da je to s(p)retan stvaralački postupak koji je redatelj izabrao slijedeći mladu dramatičarku na putu njezina traženja vlastita pisma. **Glumci namjerno igraju starinski, neki bi rekli staromodno, no kako to već s modom biva, jučer je sutra od danas.**

Lozica je oblikovala razmrvljene prizore koje spaja glazba, dinamični likovi naočigled se urušavaju, smješteni su u sredinu koja propada u materijalno i duhovno siromaštvo. Bljesne pokoji erotičan prizor koji kontrapunktira uistinu

"Libar o'libra Marka Uvodića Splanina" Olje Lozice u režiji Gorana Golovka

čehovljevska neumitnost. Ksenija Prohaska svjesno je oblikovala svojevrstnu splitsku Gradisku, a Nives Ivanković izuzetno je uvjerljivo posve deerotizirala lik tuberkulozne Mare. Gostujuća Lana Barić odlično se snašla među brojnim splitskim glumcima. **Ratko Glavina svoga Šjor Marina postupno je doveo u**

stanje demencije, izbjegavajući pretjerivanja. Iako naoko posve splitska priča, Golovkov drugi "Libar" svjedoči ne samo o tome koliko se on promijenio nego i o tome koliko se promijenila sredina u kojoj stvara, pa se s njom promijenismo i mi, promatrači.

Ksenija Prohaska svjesno je oblikovala splitsku Gradisku

